

[Aksel Møller.]

Under Udvalgets Arbejde med dette Lovforslag mødte den højtærede Indenrigsminister med Ønsket om et Ændringsforslag, der havde til Hensigt at skabe Muligheder for en Afkortning i Erstatningen; denne Afkortning skulde finde Sted, naar Indenrigsministeriet godkendte en Beslutning i Forvaltningsnævnet derom, en Beslutning, som skulde være motiveret med, at den ødelagte Bygning ikke genopførtes paa samme Maade eller i samme Omfang, som den havde haft før Skaden, eller ikke opførtes paa samme Sted, hvor den tidligere havde staaet. Det er en Bestemmelse, der er ganske ensartet med den Bestemmelse, der gælder almindelig Brandforsikring. Her er der ogsaa Afkortningsregler, naar en Ejendom ikke genopføres i samme Omfang eller paa samme Maade eller samme Sted. Ganske vist var Argumentet for, at man i sin Tid indførte Afkortning ved almindelig Brandforsikring, af en helt anden Natur end det, som her er afgørende. Saa vidt jeg husker, indførtes Afkortningsbestemmelsen for almindelig Brandforsikring paa et Tidspunkt for et halvt Hundrede Aar siden, da der var en særlig Mængde ønskede Brandskader, som førte til den Fordel for den skadelidte, at hans Gaard eller Bygninger kunde genopføres paa et mere hensigtsmæssigt Sted end det, hvor de før havde staaet.

Et saadant Synspunkt kan jo ikke anlægges over for den Afkortningsbestemmelse, der her er foreslaet. Den har ikke den Hensigt at virke prohibitivt over for Antallet af Brandskader, idet den simpelt hen vedrører Krigsskader, men alligevel har Udvalget ment, at Ændringsforslaget var paa krævet, fordi det jo ofte vil være en økonomisk Fordel, maaske endda en stor økonomisk Fordel for den skaderamte at kunne genopføre den skadelidte Bygning paa et andet Sted, et Sted, hvor den f. Eks. ligger gunstigere for Virksomheden end tidligere; og derfor er det vel naturligt, at ikke Landets øvrige Bygningsejere skal deltage i Betalingen af den økonomiske Fordel, der saaledes kunde opstaa. Derfor indstiller Udvalget til det høje Ting, at det vedtager det stillede Ændringsforslag.

Hvad angaar det andet Lovforslag, den højtærede Handelsministers Lovforslag om Ændring i Loven om Krigsforsikring af Løsøre, opstod der i Udvalget — ligesom i andre Udvalg, der har beskæftiget sig med andre Krigsforsikringslove — meget hurtigt en Diskussion om Selvrisikoprocenten. Den gældende Lov indeholder en Selv-

risiko paa 5 pCt. af den skadelidte Genstands Værdi. Beregningsgrundlaget vil jo i alt Fald i Regelen være den skadelidte Genstands Værdi i Modsætning til de andre Krigsforsikringslove, hvor Selvrisikoen beregnes af samtlige den skadelidte tilhørende, forsikrede Ejendele, og det er derfor naturligt, at Løsøre-Selvrisikoprocenten her har ligget væsentligt over de andre Procenter. Det vil den ogsaa komme til at gøre i Fremtiden. Det Ændringsforslag, den højtærede Minister stillede i Udvalget, og som Udvalget har tiltraadt, gaar ud paa, at Selvrisikoprocenten nedsættes fra 5 til 2, saaledes at der derved skabes forholdsmæssig Overensstemmelse med det nye Niveau, der er tilvejebragt ved det høje Tings Vedtagelse forleden af Lovforslagene om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre og af privat Indbo.

Med disse Bemærkninger har jeg redegjort for Udvalgets Behandling af Forslagene, og jeg skal paa Udvalgets Vegne indstille til det høje Ting at vedtage de to Ændringsforslag og Lovforslagene i deres Helhed.

Anden Næstformand (Inger Gautier Schmit): Den højtærede Indenrigsminister, som under denne Forhandling ogsaa repræsenterer Ministeren for Handel, Industri og Søfart, har Ordet.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling og kan anbefale de Ændringsforslag, der er stillet, baade med Hensyn til den Lov, der vedrører Indenrigsministeriet, og den, der vedrører Handelsministeriet.

Ogsaa jeg deler de Synspunkter, der er fremført af Udvalgets ærede Ordfører med Hensyn til Kirkernes Stilling. Jeg tror, at det, alt taget i Betragtning, er den gunstigste Ordning, der kan gennemføres, set fra Kirkens og Menighedernes Synspunkter, og jeg tror derfor, det er tilfredsstillende, hvad der er opnaaet gennem de Tilsagn, der er givet under Samraadene, om den Stilling, man vil indtage over for forekommende Tilfælde i Fremtiden.

Jeg kan anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 473 af 22. December 1939 om Krigsforsikring af Bygninger sattes først under Afstemning.